

РЕШЕНИЕ

№ 5340

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **2200** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно, кумулативно съединени иски по чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и при условията на евентуалност по чл. 2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ, в производство по реда на чл.203-207 от АПК.

Делото е образувано по искова молба на „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], ет.4, офис 5, със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. Ц., срещу Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с искане за присъждане на обезщетения за имуществени вреди в общ размер на 99 616.13 евро, от които главници в общ размер на 90 975.94 евро и мораторни лихви в размер на 8640.19 евро лева (молба от 21.01.2026 г.), както следва:

- 9 065,92 евро (девет хиляди шестдесет и пет евро и деветдесет и два цента) без ДДС – обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.01.2024 г. – 31.01.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума в размер на 1 250, 90 евро считано от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г.,

- 9 903,93 евро (девет хиляди деветстотин и три евро и деветдесет и три цента) без ДДС, обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.02.2024 г. – 29.02.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума, в размер на 1 248, 92 евро, считано от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г.,

- 12 910,48 евро (дванадесет хиляди деветстотин и десет евро и четиридесет и осем цента) без ДДС – обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.03.2024 г. – 31.03.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума в размер на 1 479,69 евро (хиляда сто шестдесет и четири евро и осем цента), считано от

01.07.2024 г. до 26.02.2025г.,

- 15 704,80 евро (петнадесет хиляди седемстотин и четири евро и осемдесет цента) без ДДС - обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.04.2024 г. – 30.04.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума в размер на 1 613,46 евро, считано от 01.07.2024 г. до 26.02.2025г.вкл.

- 16 659,83 евро (шестнадесет хиляди шестстотин петдесет и девет евро и осемдесет и три цента) без ДДС – обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.05.2024 г. – 31.05.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума в размер на 1 520,13 евро, считано от 01.07.2024 г. до 26.02.2025г.вкл.;

- 19 206,55 евро (деветнадесет хиляди двеста и шест евро и петдесет и пет цента) без ДДС - обезщетение за претърпени имуществени вреди от бездействие на КЕВР да измени премията за периода 01.06.2024 г. – 30.06.2024 г., ведно със законната лихва за забава върху тази сума, в размер на 1 527,08 евро, считано от 01.07.2024 г. до 20,02.2025г.вкл.

Претендират се и законните лихви върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателното изплащане на обезщетенията, както и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], притежава фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ) „В. Е.“, с инсталирана мощност от 3,99МВт, находяща се в [населено място], обл. Я., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване №ДК-07-ЮИР-112/20.06.2012 г. на началник РДНСК-Югоизточен район. Дружеството има сключен договор за изкупуване на ел. енергия с „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ АД № 630 от 20.07.2012г., за срок от 20 години при преференциална цена в размер на 485,60 лв./МВтч, определена с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Договорът е прекратен на 01.10.2019 г. с влизане в сила на Договор за компенсиране с премии №ВЕИ-432 от 30.08.2019 г., в сила от 01.10.2019 г., сключен с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС), на основание § 34, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, със срок до 20.06.2032г.

Размерът на премията по договора се определя на основание § 34, ал. 2 от ЗИД на ЗЕ като разликата между определена до влизане в сила на ПЗР към ЗИД на ЗЕ преференциална цена от 485,60 лв./МВтч и прогнозната пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. За периода 01.07.2023 г. – 30.06.2024 г. определената от КЕВР премия, приложима за ФТЕЦ „В. Е.“, била в размер на 235,33 лв./МВтч.

Ищецът твърди, че анализът на пазарните цени за базов товар на организирания борсов пазар за периода 01.07.2023 г. – 31.12.2023 г. и прогнозната цена за оставащия срок от ценовия период – от 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г., съпоставени с определената прогнозна пазарна цена по Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., сочат на съществено изменение с 26,6 %, което съгласно чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ (обн. ДВ бр. 86/2013 г. в сила от 13.10.2023 г.) задължава КЕВР да приеме решение за промяна на размера на премията.

Неправомерното бездействие, от което се претендират имуществени вреди (пропуснати ползи), е конкретизирано като неизпълнение на задължение, произтичащо пряко от закона, а именно КЕВР да измени размера на премията, считано от 01.01.2024 г. Твърди се, че в резултат на това бездействие ФТЕЦ „В. Е.“ не е получило по-висока по размер премия за произведената и продадена електрическа енергия на Българската независима енергийна борса (БНЕБ). Ищецът сочи, че за произведеното количество електрическа енергия за периода 01.01.2024 г. 30.06.2024 г. вече е получил от ФСЕС премии по договора за премии. От друга страна, за произведеното и продадено количество ищецът вече е извършил всички необходими за производството разходи

(преки и непреки). Разликата между реализираните от ищеца приходи от премии, изплатени от ФСЕС и приходите, които би получил, ако КЕВР беше изпълнила законовото си задължение да измени определените премии, представлява според него чиста пропусната полза за дружеството. Т.е., без да извършва допълнителни разходи, дружеството би увеличило патримониума си със сумите от по-високата премия за произведената и продадена на Българската независима енергийна борса електрическа енергия, която КЕВР незаконосъобразно не е определила.

Твърди се, че за процесния период от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г., ФТЕЦ „В. Е.“ не е достигнала нетно специфично производство на електрическа енергия от 1 188 kWh, т.е. премия се дължи в увеличения претендиран размер под формата на обезщетение за вреди/пропуснати ползи от бездействие на административния орган.

При условията на евентуалност, предявява претенция за обезщетение на имуществени вреди и на основание чл. 2в, ал. 1, т. 1 вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, обоснована с нарушение на чл. 4, § 3, чл.6, § 1 и § 2 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, както и с твърдения за нарушение на основни принципи на правото на ЕС – на правна сигурност и на оправданите правни очаквания. Ищецът счита, че са налице основанията за ангажиране на отговорността на държавата за съществено нарушаване на правото на ЕС. Евентуалните искове по чл. 2в, ал. 1, т. 1 вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са в размерите, посочени в молба за изменение на исковете по чл.214 от ГПК от 21.01.2026 г.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) оспорва допустимостта и основателността на исковете в писмен отговор от 17.04.2025 г. и писмена защита от 26.01.2026 г., чрез юрк. Р.. Оспорват се елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, вкл. поради това, че непроизнасянето на КЕВР по реда на чл.31б, ал.2 от ЗЕ представлява мълчалив отказ за постановяване на административен акт, който не е оспорен от ищеца. Оспорва се допустимостта и основателността на исквата претенция по чл. 2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ. Ответникът счита, че Директива 2018/2001 на ЕП и на Съвета от 11.12.2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници е транспонирана правилно в националното законодателство – чл. 21, ал. 1, т. 8б и чл. 31б от Закона за енергетиката, поради което не може да се твърди неправилно приложение на правото на ЕС, вкл. поради липса на твърдения в исквата молба, че режимът на премии, както и възможността за преизчисляване на техния размер ежегодно и допълнително, не постига целите, заложи в Директивата 2018/2001. Твърди се, че нормите на чл. 4, § 3 и чл. 6, § 1 и § 2 от Директива 2018/2001 не предоставят права на частноправни субекти и не е налице достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС, от което може да се претендира обезщетение за вреди.

Оспорва се тезата за проявено бездействие на КЕВР при изпълнение на задължението по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ, като в този аспект се сочи, че Комисията е нормативно ограничена да се произнася по наличието или отсъствието на предпоставките за изменение на размера на премиите не по-често от веднъж на 6 месеца, в рамките на регулаторния период от 30.06. до 01.07. на следващата година.

С тези аргументи е оспорен и периодът, за който се претендира обезщетение за вреди. Сочи се, че регулаторният/ценови период за определяне на премиите започва от 01.07. на съответната година и е с продължителност до 30.06. на следващата година, когато Комисията е задължена да приеме ново решение на основание чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ. С позоваване на изменението в чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ (обн. ДВ, бр. 86/2023 г. в сила от 13.10.2023 г.) и приетото решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. от КЕВР, с което е определен нов размер на премиите, се твърди, че единствено допустима е претенция за периода от 01.05.2024 г. до 30.06.2024 г. Изложени са подробни възражения и

относно ползваната Методика в исковата молба за изчисляване на размера на вредите. Твърди се, че Решението на КЕВР дали да измени приетите за регулаторния/ценови период (едногодишен период с начало 01.07. и край 30.06. на следващата година) е изцяло в оперативната самостоятелност на административния орган и това разбиране не се променя с редакцията на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., като за Комисията е налице единствено ограничение на честотата на действие (не по-често от веднъж на 6 месеца в рамките на регулаторния/ ценови период от 30.06. до 01.07 на следващата година), но не и задължение за предприемане на действия след изтичането на определен период. Навежда доводи от диспозитивния характер на нормата на чл. 6, пар. 2 от Директива (ЕС) 2018/2001, на която чл.31б, ал.2 от ЗЕ противоречи, в случай, че се приеме, че последната е императивна. Извежда извод, че преценката за това дали е налице съществено изменение е оставена на дискрецията на регулатора, доколкото за целта е необходимо да се направи анализ на данни за постигнатите цени на базов товар на пазар „Ден напред“ за изминал период и прогнозни цени на базов товар. Твърди, че дейността на различните участници на пазарите на електрическа енергия е взаимосвързана и ценовата регулация винаги се отразява на всички нива на веригата производство - търговия на едро - доставка на електрическа енергия на крайни клиенти, вкл. чрез правомощието при изменение на премиите, КЕВР да измени и цените за задължения към обществото, които се заплащат от крайните потребители, както и утвърдените цени на други енергийни предприятия (чл. 40, ал. 3 и 4 от Наредба № 1). С аргумент от чл.6 от АПК сочи, че основна цел на КЕВР е да осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите по цялата верига от производството, през преноса, разпределението до крайните клиенти на електрическа енергия, а не да се облагодетелства определена категория енергийни предприятия (чл. 23, т. 4 от ЗЕ), поради което не е налице бездействие за произнасяне по чл.31б, ал.2 от ЗЕ. Позовава се на прието по делото заключение на вещо лице по преработена съдебно-икономическа експертиза - Задача № 13, според която не е налице съществено изменение по смисъла на параграф 16а от ДР на НРЦЕЕ. Счита, че преценката за изменение на премиите трябва да е съобразена с подхода, използван от КЕВР в подобни случаи, тъй като административният орган е този, който има изключителна компетентност по въпроса. С аргумент от влизане в сила на разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ на 13.10.2023 г. сочи, че първата възможна промяна в премиите е можело да бъде направена едва на 13.04.2024 г., което има пряко отражение върху периода, за който могат да се претендират вреди, т.е. от 01.05.2024 г. до 30.06.2024 г. Същевременно, на 30.06.2024 г. Комисията е приела Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г., с което е определила нови премии, който административен акт има същият ефект, както решението за изменение на премиите.

КЕВР претендира отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

Представителят на СГП изразява становище за частична основателност на исковете.

Административен Съд С. - град, Първо отделение, 69-и състав, след като взе предвид наведените от страните доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Разрешение за ползване №ДК-07-ЮИР-112 от 20.06.2012 г. на РДНСК се разрешава ползването на строеж на „Фотоволтаична електроцентрала“ с мощност 3 988,9 kWp, местонахождение УПИ I-84, I-86, масив 13, землището на [населено място], [община], област Я..

С Договор №630 от 20.07.2012 г. за изкупуване на електрическа енергия „Веселиново Енерджи“ ЕООД, в качеството му на продавач, е договорил с "ЕВН Електроснабдяване" АД, в качеството му на купувач, да произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергиен обект фотоволтаична електрическа централа "В. Е.", находящ се в УПИ 1-84, УПИ 1-86, масив 13, землището на [населено място], а купувачът – да го изкупува по преференциални цени, с

изключение на количествата, които продавачът ползва за собствени нужди, по свой избор ползва за собствено потребление и за снабдяване на свои клонове. Срокът на договора е 20 години. Произведената активна електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от купувача по определената от ДКЕВР преференциална цена. Посоченият договор за изкупуване е прекратен с влизане в сила на договор за компенсиране с премии, в сила от 01.10.2019 г.

Ищецът е сключил договор за изкупуване на електрическа енергия от 18.09.2019 г. с „Болкан Лоджик“ ООД, според който купувачът ще изкупува цялото произведеното от обектите, посочени в Приложение 1 към този договор, количество електроенергия, съгласно отчетените от средствата за търговско измерване стойности и ще продава закупената енергия, съгласно чл. 100, ал. 6 от ЗЕ при цена за периода на действие на Договора от 93,35 лв/Mwh, в която не са включени разходи за небаланси. С Анекс №5 от 28.12.2023 г. към договор за изкупуване на електроенергия от 18.09.2019 г. с „Болкан Лоджик“ ООД срокът на действие на договора е удължен до 24:00 ч. на 30.06.2024г.

Налице е сключен Договор за компенсиране с премии №ВЕИ-432/30.08.2019 г. с Фонд "Сигурност на електроенергийната система" (ФСЕС) за процесния енергиен обект с предмет: компенсирането на производителя чрез изплащане от ФСЕС на премия за количеството електрическа енергия, произведено от енергийния обект и регистрирано с месечна Гаранция за произход, за което Производителят е сключил сделки по чл. 100, ал. 4 и/или ал. 6 ЗЕ или на Балансиращ пазар. Посочено е в договора, че ФСЕС компенсира с премия производителя до размера на премията, дължим за нетното специфично производство на електрическа енергия, доколкото такова е определено за енергийния обект. Договорено е в договора с ФСЕС, че размерът на премия за МВтч електрическа енергия се определя от КЕВР по реда на § 34, ал. 2 ЗИД на ЗЕ ежегодно в срок до 30 юни като разлика между определената до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Изрично е посочена възможността на КЕВР при необходимост да изменя определената премия за МВтч електрическа енергия, но не по-често от веднъж на 6 месеца при условията на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ. Посочено е, че ФСЕС определя и изплаща на производителя премията за количеството електрическа енергия, произведено от енергийния обект, като прилага размера на премията за МВтч, определен или съответно изменен за съответния регулаторен период с решението на КЕВР по чл. 21, ал. 1, т. 8б ЗЕ или съответно по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По силата на чл.21, ал.1, т.8б от ЗЕ КЕВР определя ежегодно, в срок до 30 юни, премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

Съгласно чл. 31б, ал.2 от ЗЕ Комисията изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

В т.42 от ДР на ЗЕ се съдържа легално определение на "**Прогнозна пазарна цена** по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник" - **среднопретеглената годишна цена**, определена от КЕВР по методика за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водоелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW, от биомаса, други

видове възобновяеми източници и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Съгласно чл.37а от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), редакция ДВ бр. 52 от 2018 г., Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. Разпоредбата на чл.37в от НРЦЕЕ предвижда, че прогнозната пазарна цена за всеки ценови период за съответната група по чл. 37б, ал. 2 се определя като произведение от определената цена по чл. 37а и груповия коефициент по чл. 37б.

Съгласно § 34, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗЕ, в срок до 31 август 2019 г. производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници е обща инсталирана мощност 1 MW до 4 MW на енергийни обекти сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС) договор за компенсиране с премия за произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Договорите за компенсиране с премия влизат в сила не по-късно от 1 октомври 2019 година

Втората алинея на преходната разпоредбата предвижда, че премията се определя ежегодно от Комисията в срок до 30 юни като *разлика* между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и *определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия*, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник.

В идентичен смисъл е § 28, ал. 2 и ал.3 от ПЗР към ЗИД на ЗЕ (ДВ, бр.9/2021 г.), според който в срок до 31 май 2021 г. производителите по ал. 1 сключват с Фонд "Сигурност на електроенергийната система" договор за компенсиране с премия за произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Премията се определя ежегодно от Комисията в срок до 30 юни като разлика между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и *определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия (ЕЕ)*, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник.

Съгласно пар.1, т.16а от ДР на НРЦЕЕ "съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар" е налице, ако това изменение е в размер над 15 на сто.

Не е спорно по делото, че за периода 01.07.2023г. - 30.06.2024 г. определената от КЕВР премия, приложима за процесната ФТЕЦ, е в размер на 235,33 лв./МВтч, посочена по т. 2.10 от Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. Със същото решение на КЕВР въз основа на извършен анализ и при отчитане на подробно изложени аргументи, е определена прогнозна годишна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2023 г. – 30.06.2024 г. в размер на 256,37 лв./MWh. След извършен анализ и симулация за целите на пар.28, ал.3 от ПЗР на ЗЕ (ДВ, бр.9/2021 г.) е определена прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник за периода от 01.07.2023 г.

– 30.06.2024 г. - 250.27 лв./MWh за производители на ЕЕ, произведена от слънчева енергия.

Между страните не е спорно, че в исковия период не е налице изменение на определената от Комисията с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. премия в размер на 235,33 лв./МВтч. Това е сторено с Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г.

Исковите претенции се основават на изменението на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, *в сила от 31.10.2023 г.*, което (според ищеца) задължава Комисията да изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при определени условия. За сравнение, редакцията на нормата преди това изменение предвижда, че Комисията *има право* при необходимост да измени определените премии.

Според мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2024 г. по тълк. д. № 1/2022 г., ОСС на ВАС, I и II Колегия, „КЕВР има за свое правомощие определянето на цените на електрическата енергия...и премиите, които участват във формирането на ценообразуващи елементи на други цени. Регулаторът може да провежда няколко паралелни процедури. В други случаи, когато Комисията изменя цена и/или компонента от цена или премия, която води до изменение на утвърдените ценообразуващи елементи на друга цена и/или компонента от цена или премия, Комисията може паралелно да проведе процедура за изменение и на тази цена и/или компонента от цена или премия. При всички положения основният акт за определените от КЕВР цени подлежи на оспорване от страните, засегнати от него. Какво се случва обаче, ако е налице необходимост от *изменение* на цените или премиите в рамките на едно календарно тримесечие във вече фиксирания регулаторен период? В тези случаи на основание чл. 31б, ал. 1 и 2 ЗЕ Комисията може да извърши актуализация. Актовете, одобряващи това изменение (намаление или увеличение в зависимост от пазарната необходимост) според законодателя влизат в сила от деня на издаването им (ал. 4). Това са и решенията за определяне на премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. В зависимост от конкретното съдържание на тези актове те могат да бъдат квалифицирани като индивидуални или общи“.

В настоящето исково производство не следва да се обсъждат колебанията в съдебната практика относно вида на тези административни актове като индивидуални или общи, но практиката по обжалването им е показателна за процедурата по приемането им. Така, според Решение № 6252 от 10.06.2025 г. по адм. д. № 10641/2024 г., III отд. на ВАС: „Производители на електрическа енергия от ВЕИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW продават енергията на свободни цени при организиран борсов пазар, а не по регулирани цени. По отношение на тях КВЕР определя единствено размера на изплащаната им премия, която представлява компенсация за преустановеното изкупуване по преференциални цени на произведената енергия. При изчисляване размера на премиата се отчитат вече определените на разглежданите дружества преференциални цени за предходни периоди и определеното им нетно специфично производство с влезли в сила актове на КЕВР. *Отчитането на прогнозна пазарна цена на електрическата енергия се осъществява не за целите на регулирания пазар, а само с оглед определяне размера на премиите.*

Според особеното мнение в същото решение на ВАС: „Освен че продават произведената

ел. енергия на свободния пазар, производителите на ел. енергия от ВЕИ подписват договор за компенсиране с премии с Фонд "Сигурност на електроенергийната система". Премията е разликата между определена с решение на КЕВР преференциална цена, приложима за съответната централа, и определена също от КЕВР прогнозна пазарна цена на ел. енергия за всеки регулаторен период за групата производители, към която се отнася този производител. В крайна сметка, значението на премията за всеки производител е различно, в зависимост от това как е преценил да продава произведената от него ел. енергия. Ако производител сключи договор с фиксирана цена /и към нея се прибави премията/, финансовият резултат ще е различен от крайната цена на производител, който продава по пазарни цени на борсата и получава премията. Поради това, независимо, че размерът на премията е еднакъв за производителите, за някои от тях този размер може да е удовлетворяващ, а за други - да е нисък. От това следва извод, че независимо от еднаквата премия, за всеки производител крайната цена на ел. енергията е различна. Поради това всеки производител има право да прецени правния си интерес от обжалване на акта на КЕВР за определяне на размера на премията. Премията, която получават производителите на ел. енергия от ВЕИ е определена в закона като компонента от цената на ел. енергията. Определеният размер на премията е въпрос на целесъобразност“.

Доколкото материята е регулирана и от съюзни разпоредби, съдът приема, че за пълнота на изложението следва да отбележи, че съюзното законодателство не съдържа императивни разпоредби относно процесните плащания на премии. Разпоредбата на чл.2, т.5 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (Директива (ЕС) 2018/2001) определя променливите или фиксирани плащания на премии като „схема за подпомагане“, прилагана от държава членка или група държави членки, която насърчава използването на енергия от възобновяеми източници. Във визираните от ищеца за нарушени чл. 4, § 3, чл.6, § 1 и § 2 от Директива (ЕС) 2018/2001 не се съдържат императивни разпоредби, които предоставят на частноправни субекти достатъчно ясни по обем и съдържание права. В чл. 4 на Директивата е предвидено, че с оглед да се постигне или преизпълни целта на Съюза, установена в член 3, параграф 1, и приносът на всяка държава членка за тази цел, определен на национално равнище за разгръщането на енергията от възобновяеми източници, държавите членки *могат* да прилагат схеми за подпомагане.

Съгласно чл. 4 параграф 4 на Директива 2018/2001 държавите членки гарантират, че подпомагането за възобновяема електрическа енергия се предоставя по открит, прозрачен, конкурентен, недискриминационен и разходоефективен начин. Държавите членки *могат* да предвидят освобождаване на малки инсталации и демонстрационни проекти от участие в тръжни процедури. Освен това държавите членки могат да разгледат възможността за създаване на механизми за гарантиране на регионална диверсификация на разгръщането на електрическа енергия от възобновяемите източници, по-специално за осигуряване на разходоефективна системна интеграция.

В чл. 6 (Стабилност на финансовото подпомагане) , параграф 1 и 2 от Директива 2018/2001 е предвидено, че без да се засягат адаптациите, необходими за съобразяване с членове 107 и 108 ДФЕС, държавите членки гарантират, че равнището на подпомагане и съответните условия, свързани с подпомагането, предоставено на проекти за енергия от възобновяеми източници, не се преразглеждат по начин, който да оказва отрицателно

въздействие върху предоставените по това подпомагане права и да подкопава икономическата жизнеспособност на подпомаганите проекти. Държавите членки могат да коригират равнището на подпомагане съобразно обективни критерии, стига тези критерии да са установени в първоначалното съставяне на схемата за подпомагане.

Разпоредбата на чл. 4, параграф 3 на Директива 2018/2001 оставя възможността за прилагане на схеми за подпомагане в дискрецията на държавите членки, поради което сочените за нарушени разпоредби на правото на ЕС не създават задължение за тях да прилагат такива схеми и по аргумент за по-силното основание да ги актуализират на шест месеца. Следователно, посочените разпоредби не създават за частноправните субекти право на всеки шест месеца да се актуализира по конкретен ред размерът на изплащаното им подпомагане. Съюзните норми предвиждат подпомагането да се предоставя под формата на пазарна премия, която би могла да бъде, наред с другото, променлива или фиксирана. Схемите за подпомагане следва да гарантират спазването на пазарните принципи, но изборът на инструменти за постигане на тези цели е предоставен на дискрецията на държавите членки. След анализа на съюзната уредба е дължим извод, че за целите на настоящето производство, твърденията на ищеца за бездействие на националния регулатор за изменение на премиите следва да се разгледат на плоскостта на националното законодателство, доколкото европейското не съдържа императивни разпоредби и предоставя в тази материя свобода на преценка на държавите членки.

Съгласно редакцията на чл.31б, ал.2 от ЗЕ (в сила от 13.10.2023 г.) Комисията изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. Съдът приема, че тази редакция на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., урежда императивно задължение за Регулатора, при наличието на споменатото условие - съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, да измени определените премии независимо в каква посока е изменението. Граматическото тълкуване на посочената разпоредба води до извод, че при наличие на съществено изменение, КЕВР действа в условията на обвързана компетентност и в случай, че не е изменила определените премии в предходните 6 месеца /за регулаторния период/, е длъжна да приеме решение за тяхното изменение.

Неоснователни са доводите на ответника, че органът действа в условията на оперативна самостоятелност и решението на КЕВР дали да измени приетите за регулаторния/ценовия период премии е изцяло в неговата оперативна самостоятелност. Този извод се опровергава и от историческото тълкуване на посочената разпоредба, чиято редакция до 13.10.2023 г. е предоставяла дискреция, а именно: "Комисията има право при необходимост да измени определените премии...".

Дължим е извод, че за КЕВР съществува нормативно установено с чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ задължение, при наличие на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, да измени определените премии, като не може да прави това по-често от веднъж на 6

месеца. След като с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. това е сторено за периода от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г., то императивната (след 13.10.2023 г.) разпоредба на чл.31б, ал.2 от ЗЕ задължава Регулатора да изпълни регулаторните си функции за проверка наличието на съществено изменение не по-често от 6 месеца, считано от началото на последния регулаторен период от 30.06.2023 г., т.е. към 31 декември 2023 г. При наличието на задължение за националния Регулатор за действие пряко по силата на закона, не може да се вмени в задължение на засегнатите лица да подадат искане до КЕВР за изменение на премиите по чл.31б, ал.2 от ЗЕ и в зависимост от активността на Комисията, да оспорват мълчалив или изричен отказ като предпоставка по чл.204, ал.1 от АПК за настоящето исково производство. Приложима в настоящия случай е разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК.

Неоснователно е възражението на ответника, че изменението е следвало да се извърши в 6-месечен период, считано от изменението на нормата през м. октомври 2023 г. Шестмесечният период по чл.31б, ал.2 от ЗЕ следва да определи, считано от последно приетото решение за определяне на премии, което в случая е Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. Като пример може да се посочи Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР (приложено към писмения отговор на ответника), с което са изменени определените с Решение № Ц-25/01.07.2021 г. премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

Решение № Ц-2/01.01.2022 г. на КЕВР е било предмет на контрол за законосъобразност (частично) по адм. д. № 1991/2022 г. на АССГ, от което се установява, че със Заповед № З-Е-319 от 07.12.2021 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача да анализира изменението между определената прогнозна цена за базов товар за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия и ако това изменение е съществено, да извърши анализ по отношение на изменение на определените с Решение Ц-25 от 01.07.2021 г. на КЕВР премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. За извършения анализ е изготвен Доклад с вх. № Е-Дк-1271 от 08.12.2021 г. С решение по т. 1 от Протокол № 287 от 13.12.2021 г., КЕВР е открила процедура по изменение на премиите, определение в Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. при условията на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ, като е приела съкратена процедура и срокове за нейното провеждане.

По идентичен начин е процедурал Регулаторът при приемане на Решение № Ц-1 от 01.01.2025 г., с което на основание чл.31б, ал.2 от ЗЕ е изменено Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г., считано от 01.01.2025 г. В него е съобразена постигнатата към 31.12.2024 г. цена за базов товар на пазара ден напред за периода от 01.07.2024 г. до 31.12.2024 г. и данни за фючърси към 30.12.2024 г. на Европейската електроенергийна борса. Съдът приема, че този подход съответства на минималния период, посочен в чл.31б, ал.2 от ЗЕ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредоносния резултат. Незаконосъобразно бездействие на

административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на л.1, ал.1 от ЗОДОВ е налице само тогава, когато бездействието е по негово задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. С други думи, незаконосъобразно е всяко бездействие, представляващо неизвършване на действия в противоречие с предписано от императивна правна норма задължение. Бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в неизпълнение на административни правомощия, възложени по силата на закона. Преценката за наличие на бездействие следва да бъде направена при анализ на нормативно установено задължение или възможност за действие. Задълженията като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактно, а конкретно регламентирани в Конституцията, закони и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да се ограничи кога тяхното неизпълнение влече последиците на чл. 1 от ЗОДОВ. Максималната ширина на приложение на ЗОДОВ позволява да се претендират вреди както от незаконосъобразни фактически, така и от правни действия. Правните действия също могат да се намират в пряка връзка или причинно-следствена верига с вредоносен резултат (Решение № 409/16.01.2025 г. по адм.жд. № 6988/2024 на ВАС, III отд.). Под незаконосъобразно бездействие следва да се разбира "дължими по силата на закона фактически действия, включително и действия, за които по смисъла на чл. 21 от АПК, органът постановява индивидуален административен акт, както и фактически действия, които са административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, в. "в", "г" и "д" от Закона за администрацията (Решение № 2914 от 20.03.2025 г. на ВАС по адм. д. № 9719/2024 г., III отд). Бездействието, за да е годно самостоятелно основание за имуществена отговорност на административния орган, трябва да е бездействие на орган, който е овластен да извърши съответното действие, да е материално незаконосъобразно или да са нарушени поне съществено административнопроизводствените правила, доколкото ги има, т.е. бездействието е противоправно само когато административният орган е бил длъжен да действа и то по точно определен начин, т.е. в хипотезата на обвързана компетентност.

Наличието на императивно нормативно установено в разпоредбата на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., задължение за действие за КЕВР, при осъществяване на посоченото в нея условие, определя изпълнението на първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – бездействие за задължение, произтичащо пряко от закона.

За проверка изпълнението на законната предпоставка по чл.31б, ал.2 от ЗЕ по делото са приети основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертизи (ССЕ), които съдят кредитира като компетентно изготвени и неоспорени от страните, независимо от поставените от тях многобройни варианти за различни времеви периоди. По вече изложените съображения, по които приема, че императивната разпоредба на чл.31б, ал.2 от ЗЕ налага задължение за действие от страна на КЕВР, а именно – за приемане на решение за изменение на определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, считано от 30.06.2023 г., съдят приема за релевантни изчисленията към края на м. декември 2023 г. В тази връзка, съдят кредитира изчисленията относно постигната цена на пазар „ден напред“ на Българска Независима Енергийна Борса (БНЕБ) по т.8.2 от основна и допълнителна ССЕ, а именно за периода от м. юли 2023 г. до м. декември 2023 г. с изчислена средна цена в размер на **192,71 лева**. Относима е информацията от Европейската енергийна борса за постигнати цени на търгувани базови продукти за български енергиен пазар **към края** на м. декември 2023 г. по т.9.3 от основна и

допълнителна ССЕ - постигнатата цена на електрическата енергия на БНЕБ за период от 01.07.2023 до 30.11.2023 г. е в размер на 192,71 лева/MWh. Прогнозна цена за оставащия срок (H1 2024 г.) в размер на 178,30 лева. Респективно, релевантно е изчислението за наличие на съществено изменение по т.10.3 от основната ССЕ към декември 2023 г. Изчисленията и при двата варианта (с и без приложена редукция от 5%) показват отклонение от повече от 15 % по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 16а от ДР на Наредбата № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия.

Изложеното потвърждава изпълнението на условието по чл.31б, ал.2 от ЗЕ, вр. § 1, т. 16а от ДР на НРЦЕЕ, а именно наличие на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. Дължим е извод, че като не е приела решение по чл.31б, ал.2 от ЗЕ за изменение на определените премии, считано от 01.01.2024 г., КЕВР е допуснала незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Констатираното бездействие е при изпълнение на административна дейност, доколкото КЕВР е държавен орган и изменението на премиите съгласно чл. 31б, ал. 2 ЗЕ е свързано с правомощията на Регулатора по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола, съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗЕ.

По делото са представени 6 броя протоколи за отчет на произведената и постъпилата в електроразпределителната мрежа активна електрическа енергия за отчетни периоди от м.01.2024 до м.06.2024 г., като общо отчетена произведена електроенергия в размер на 2 359 446,000 kWh. По делото са представени 6 броя Заявления от „Веселинов Енерджи“ ЕООД към „Фонд Сигурност на Електроенергийната Система“ за гаранция за произход в общ размер на 2 359,446 MWh за период от м.01.2024 до м.06.2024 г., както и 6 броя заявления към „Фонд Сигурност на Електроенергийната Система“ за гаранция за произход в общ размер на 2 359,446 MWh с общо получена сума в размер на 555 215,95 лева за период от м.01.2024 до м.06.2024 г. При контролните си изчисления вещото лице е потвърдило изчислените приходи от премии за периода от 01.2024 до 06.2024 г. в размер на 555 215,95 лева (2 359 308 kWh).

Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благо и това, което би имал, ако нямаше засягане. В настоящия случай се претендират пропуснати ползи, които се установяват, когато неблагоприятното въздействие е осуетило едно сигурно увеличаване на имуществото на засегнатото лице, т.е. пропуснатата полза е едно неосъществено поради неблагоприятното въздействие сигурно увеличаване на имуществото. Като не получил премиите в размера, в който е следвало да бъдат изменени от КЕВР, считано от 01.01.2024 г., за ищеца е настъпила вреда от бездействието на административния орган, която представлява разликата между изплатените му премии през исковите периоди и тези, които биха били изплатени, ако органът не бе бездействал и бе изпълнил задължението си по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ да ги измени.

Съдът приема, че между незаконосъобразното бездействие на ответника и вредата, претърпяна за ищеца, е налице пряка причинна връзка. Доколкото премиите се изплащат от ФСЕС, в размера определен от КЕВР, която е натоварена с властнически правомощия по регулиране на дейностите в областта на енергетиката, то между незаконосъобразното бездействие за изменение на премиите и причинените вреди под

формата на пропуснати ползи от липсата на актуализация е налице пряка причинна връзка. Между установеното бездействие на ответника и вредата, претърпяна от ищеца, е налице пряка причинна връзка, а не прекъсната и опосредена от сключения между ищеца и ФСЕС договор за компенсиране е премии, тъй като размерът на премиите, определен от КЕВР е задължителен по силата на оправомощаването на ответника от закона да я определя. След като ответникът КЕВР е бездействал, като не е изменил премиите, в нарушение на закона, той следва да носи и гражданска отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни актове.

Относно спорния въпрос за изчисляване на разликата между претендиращи от "Веселиново Енерджи" ЕООД и реално получени от ФСЕС премии, съдът кредитира изчисленията по т.12.4 от допълнителната ССЕ, направени към края на м. декември 2023 г. Това е така, тъй като именно тогава приключва минималният 6-месечен срок по чл.31б, ал.2 от ЗЕ за проверка относно наличието на основание за изменение на премиите, считано от Решение № Ц-13 от 30.06.2024 г.

Вещото лице е извършило преизчисление на разликата между изплатените премии (с размер на премията 235,33 лева за MWh) от ФСЕС към „Веселиново Енерджи“ ЕООД и преизчислената в размер на 275,02 лева. За общото количество произведена електроенергия в размер на 2 359,308 MWh (за която има издадени гаранции за произход) е установена разлика в размер на **93 340,94 лева, или 47 724.47 евро**, както следва:

- За №ВЕИ-432/2024/1-06.02.2024 г. в размер на 10 172,87 лева, или 5201.31 евро;
- За №ВЕИ-432/2024/2-06.03.2024 г. в размер на 11 113,20 лева, или 5682.09 евро;
- За №ВЕИ-432/2024/3-05.04.2024 г. в размер на 14 486,85 лева, или 7407.01 евро;
- За №ВЕИ-432/2024/4-09.05.2024 г. в размер на 17 322,36 лева, или 8856.78 евро;
- За №ВЕИ-432/2024/5-05.06.2024 г. в размер на 18 693,99 лева или 9558.09 евро и
- За №ВЕИ-432/2024/6-05.07.2024 г. в размер на 21 551,67 лева или 11 019.19 евро.

Съдът приема, че за посочените размери е дължимо уважаване на исковите претенции по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, докато в останалата част е дължимо отхвърляне.

Независимо, че при наличието на решение на КЕВР за изменение на премиите по чл.31б, ал.2 от ЗЕ към 31.12.2023 г., считано от 01.01.2024 г., ищецът би получил изменения размер на премията въз основа на договор с ФСЕС, съдът приема, че началният момент на претенцията за лихва за забава не може да се определи по договорното правоотношение – чл.15 и чл.16 от Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-432 от 30.08.2019 г. с ФСЕС. Доколкото се касае за обезщетение от неправомерно увреждане, приложимо е разрешението, дадено с т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 год. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., на ОСГК на ВКС, според което изискуемостта на законната лихва върху обезщетението е от момента на преустановяването на незаконните действия или бездействия на административните органи, в случая, **считано от 01.07.2024 г.**, когато е приетото решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. от КЕВР, с което е определен нов размер на премиите.

Относно размера на законната лихва, релевантен е отговорът по т.14.2.4. от допълнителната ССЕ, към края на м. Декември 2023 г., но с уточнението, че началният период на лихвата за забава е 01.07.2024 г., изчислена със свободно достъпен в Интернет сайт calculator.bg, както следва:

- Върху главницата в размер на 10 172,87 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г. в размер на **928.23 лева или 474.60 евро**;

- Върху главницата в размер на 11 113,20 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г., вкл. е в размер на **1014.03 лева или 518.47 евро**;

- Върху главницата в размер на 14 486,85 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г. е в размер на **1321.86 лева или 675.86 евро**;

- Върху главницата в размер на 17 322,36 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г. е в размер на **1580.58 лева или 808.14 евро**;

- Върху главницата в размер на 18 693,99 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г. е в размер на **1705.74 лева или 872.13 евро**;

- Върху главницата в размер на 21 551,67 лева изчислена законна лихва за период от 01.07.2024 г. до 26.02.2025 г. е в размер на **1966.49 лева или 1005.45 евро**.

Общ размер на изчислената законна лихва върху съответните главници и периоди е равна на **8 516.93 лева или 4354.65 евро**.

С оглед основателността на главния иск, предявеният в условията на евентуалност иск за присъждане на обезщетението на основание чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ не следва да се разглежда.

Предвид изхода на спора и своевременното искане, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати на ищеца сторените разноски в производството – за държавна такса в размер на 25.56 евро и за депозит за икономическа експертиза общо в размер на 951 евро. Съгласно същата разпоредба съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Ищецът претендира адвокатско възнаграждение в размер на 9203.25 евро без ДДС, за което ответникът е направил възражение за прекомерност. При предявени иски общо в размер на 99 616.13 евро, уважената част от претенциите възлиза на 52 079.12 евро. Претендираното адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от исковите, възлиза на 4811.44 евро. Съдът намира това възнаграждение за несъответно на фактическата и правна сложност на настоящия спор. Служебно известно на съда е обстоятелството за наличие на предявени пред АССГ идентични иски по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от търговски дружества срещу КЕВР с твърдения за претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи поради бездействие на КЕВР да приеме акт по чл.31б, ал.2 от ЗЕ. Касае се за идентични обстоятелства, при които цифрите на претендираните обезщетения се променят единствено в зависимост от произведената електро енергия. По всички тези дела се назначават експертизи, поради което съществото на спора се решава въз основа на изчисленията на експертиза, въпросите към които са изцяло хипотетични, именно поради твърдяното бездействие на КЕВР, мотивиращо страните да поставят задачи към различни времеви периоди. Съдът намира, че съответно на положения от адв. Ц. труд за процесуална защита на „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД в настоящето исково съдебно производство е адвокатско възнаграждение в размер на 2000 евро без ДДС, което съдът намира за справедливо и обосновано по смисъла на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата.

При частично уважаване на исковите на ответника не се дължат сторените в производството разноски, т.е. за претендиран депозит за икономическа експертиза, но ищеца следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер от 400 лв. съгласно чл.24, изр.2 от Наредбата за правната помощ или сума в размер на 204.52 евро.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на на „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], ет.4, офис 5, обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на КЕВР да изпълни задължението си по чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката за периода от 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г. в общ размер на **47 724.47 евро** и лихви в размер на **4354.65 евро**. за периода от преустановяване на бездействието на 30.06.2024 г. до подаване на исковата молба на 26.02.2025 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба на 27.02.2025 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковете за разликата до предявените размери.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], ет.4, офис 5, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ разноски в размер на 25.56 евро за държавна такса, 951 евро депозит за икономическа експертиза и 2000 евро без ДДС за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ВЕСЕЛИНОВО ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Т., [улица], ет.4, офис 5, да заплати на Комисиятата за енергийно и водно регулиране на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 204.52 евро

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението

СЪДИЯ: